

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 5. marts 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
A-1/19	Istanbulkonventionen <u>Emne:</u> Udtalelsessag om Istanbulkonventionen <u>Spørgsmål:</u> - "Udgør artikel 82, stk. 2, og artikel 84 de korrekte hjemmeler for Rådets retsakt om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Istanbulkonventionen, eller bør denne retsakt have artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, TEUF som hjemmeler, og er det nødvendigt eller muligt at opdele afgørelserne om undertegnelse og indgåelse af konventionen i to dele på grund af dette valg af hjemmeler?" - "Er Unionens indgåelse af Istanbulkonventionen i henhold til artikel 218, stk. 6, TEUF forenelig med traktaterne, når der ikke hersker enighed mellem samtlige medlemsstater om at give samtykke til at lade nævnte konvention have bindende virkning?"	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	11.03.21
C-174/19 P	Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen (appel af sag T-630/15) <u>Emne:</u> Finansieringen af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte) <u>Påstande:</u> 1. Set aside the Judgment of 13 December 2018 of the General Court in Case T-630/15 to the extent that it dismissed the Appellant's pleas that the measures granted to A/S Femern Landanlæg constitute aid; that the	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transport- og Boligministeriet Kammeradvokaten (repræsenterer TRM)	GA	11.03.21

	Hinterland Connections costs do not constitute eligible costs for the compatibility of the aid granted to Femern A/S; that the measures granted to Femern A/S do not have an incentive effect; that the counterfactual analysis is unlawful; that the measures granted to Femern A/S do not cause undue distortion of competition; and that the new pleas submitted by the Appellant were inadmissible. 2. Order the Respondent to pay its own costs and the costs of the Appellant.	Til orientering: Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Energistyrelsen		
C-175/19 P	Stena Line Scandinavia mod Kommissionen (appel af sag T-631/15) <u>Emne:</u> Finansieringen af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte) <u>Påstande:</u> 1. Set aside the Judgment of 13 December 2018 of the General Court in Case T-631/15 to the extent that it dismissed the Appellant's pleas that the measures granted to A/S Femern Landanlæg constitute aid; that the Hinterland Connections costs do not constitute eligible costs for the compatibility of the aid granted to Femern A/S; that the measures granted to Femern A/S do not have an incentive effect; that the counterfactual analysis is unlawful; that the measures granted to Femern A/S do not cause undue distortion of competition. 2. Order the Respondent to pay its own costs and the costs of the Appellant.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transport- og Boligministeriet Kammeradvokaten (repræsenterer TRM) Til orientering: Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Energistyrelsen	GA	11.03.21
C-812/19	Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial <u>Emne:</u> Forholdet mellem hovedetablering og filial i forskellige medlemsstater og betydningen heraf for, om der foreligger en afgiftspligtig transaktion i momsdirektivets forstand <u>Spørgsmål:</u> Udgør en svensk filial til en bank med hovedetablering i en anden medlemsstat sin egen afgiftspligtige person, når hovedetableringen leverer ydelser til filialen og allokterer omkostningerne herfor til filialen, hvis hovedetableringen indgår i en momsgruppe i den anden medlemsstat, mens den svenske filial ikke indgår i nogen svensk momsgruppe?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	Dom	11.03.21
C-28/20	Airhelp <u>Emne:</u> Hvorvidt en planlagt overenskomstsmæssig strejke udgør "udsædvanlige omstændigheder", som fritager flyselskabet fra at skulle betale kompensation til passagererne. <u>Spørgsmål:</u> a) Udgør en strejke blandt flypiloter, som er ansat af et luftfartsselskab, og som er nødvendige for at udføre en flyvning, en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, hvis strejken ikke gennemføres i forbindelse med en foranstaltning, som	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport- og Boligministeriet Beskæftigelsesministeriet Trafik- og Byggestyrelsen	GA	16.03.21

	luftfartsselskabet har truffet beslutning eller givet meddelelse om, men er en varslet strejke, der af arbejdstagerorganisationer lovligt er iværksat som en faglig aktion med det formål at tilskynde luftfartsselskabet til at forhøje lønninger, indrømme fordele eller ændre arbejdsforhold for at imødekomme organisationernes krav? b) Hvilken betydning, om nogen, har rimeligheden i arbejdstagerorganisationernes krav og navnlig det forhold, at den krævede lønstigning er væsentligt højere end de lønstigninger, der generelt gælder for de pågældende nationale arbejdsmarkeder? c) Hvilken betydning, om nogen, har det forhold, at luftfartsselskabet for at undgå en strejke accepterer et forligsforslag fra en national instans, der er ansvarlig for at mægle i arbejdskonflikter, men arbejdstagerorganisationerne ikke accepterer forslaget?	Til orientering: Forbruger Europa		
C-585/19	Academia de Studii Economice din București <u>Emne:</u> Arbejdstidsdirektivet (maksimal arbejdstid) <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal der ved [udtrykket] »arbejdstid«, som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2003/88/EF, forstås »det tidsrum, hvori arbejdstageren er på arbejde og står til arbejdsgiverens rådighed under udførelsen af sin beskæftigelse eller sine opgaver« på grundlag af en enkelt kontrakt (på fuld tid) eller på grundlag af den pågældende arbejdstagers samtlige indgåede (arbejds-)kontrakter? 2) Skal medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 3 i direktiv 2003/88/EF (pligten til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en minimumshvileperiode på 11 sammenhængende timer inden for hver 24-timersperiode) og artikel 6, litra b), i direktiv 2003/88/EF (pligten til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den gennemsnitlige arbejdstid i løbet af en syvdagesperiode ikke overstiger 48 timer, inklusive overarbejde) fortolkes således, at de indfører grænser med hensyn til en enkelt kontrakt eller med hensyn til samtlige kontrakter, som er indgået med den samme arbejdsgiver eller flere arbejdsgivere? 3) Såfremt der af besvarelsen af det første og det andet spørgsmål følger en fortolkning, hvorefter medlemsstaterne ikke på nationalt plan må regulere anvendelsen af artikel 3 og artikel 6, litra b), i direktiv 2003/88/EF med hensyn til hver [enkelt] kontrakt, i mangel af nationale lovbestemmelser, ifølge hvilke den daglige minimumshvileperiode og den maksimale ugentlige arbejdstid skal stilles i relation til arbejdstageren (uanset hvor mange arbejdskontrakter, som denne indgår med den samme arbejdsgiver eller flere arbejdsgivere), kan en offentlig institution i en medlemsstat, der handler på statens vegne, da lægge til grund, at bestemmelserne i artikel 3 og artikel 6, litra b), i direktiv 2003/88/EF finder direkte anvendelse, og sanktionere en arbejdsgiver for manglende overholdelse af de i direktivets fastsatte grænser af den daglige hvileperiode og/eller den maksimale ugentlige arbejdstid?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Til orientering: Arbejdsmarkedets parter Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	17.03.21

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-344/19	Radiotelevizija Slovenija 15. De spørgsmål, som nærværende ret forelægger Domstolen, er som følger: – Skal artikel 2 i direktiv 2003/88 fortolkes således, at en sammenhængende tilkaldevagt – under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en arbejdstager, som arbejder på en tv-station, i det tidsrum, hvor den pågældende har fri fra arbejde (når vedkommendes fysiske tilstedeværelse på arbejdspladsen ikke er påkrævet), skal være til rådighed på tilkald og om nødvendigt vende tilbage til arbejdet inden for en time – skal anses for arbejdstid? – Har det under omstændigheder som de i den foreliggende sag omhandlede betydning for kvalificeringen af den sammenhængende tilkaldevagt, at arbejdstageren opholder sig i en bolig på det sted, hvor denne udfører sit arbejde (på en tv-station), fordi stedets geografiske træk gør det umuligt (eller vanskeligere) at tage »direkte« hjem hver dag? – Gør det nogen forskel for besvarelsen af de to forudgående spørgsmål, såfremt der er tale om en beliggenhed, hvor mulighederne for at dyrke fritidsaktiviteter i fritiden på grund af områdets geografiske træk er begrænsede, eller hvor arbejdstageren støder på vidtgående begrænsninger i forvaltningen af sin fritid og dyrkelsen af interesser (vedkommende kan ikke bo hjemme)?	Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	09.03.21
C-392/19	VG Bild-Kunst Kan den omstændighed, at et værk, som med rettighedshaverens samtykke er frit tilgængeligt på en internetside, indsættes på en tredjemands internetside ved hjælp af »framing«, kvalificeres som »overføring til almenheden« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når værket indsættes på en sådan måde, at beskyttelsesforanstaltninger imod »framing«, som rettighedshaveren har iværksat eller foranlediget iværksat, omgås?	Kulturministeriet Erhvervsministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	09.03.21
C-580/19	Stadt Offenbach am Main 1. Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at rådighedsperioder, hvor en arbejdstager er forpligtet til inden for 20 minutter at nå bygrænsen for sit tjenestested med indsatsvognen og iført indsatsbeklædning, anses for arbejdstid, selv om arbejdsgiveren ikke har foreskrevet arbejdstageren et opholdssted, men arbejdstageren alligevel er væsentligt begrænset i valget af lokalitet og i mulighederne for at hellige sig sine personlige og sociale interesser? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF i en situation som den, der er beskrevet i det første spørgsmål, fortolkes således, at der ved definitionen af begrebet arbejdstid også skal tages hensyn til, om og i hvilken udstrækning det i løbet af en vagttjeneste, som skal tilbringes på et sted, der ikke er foreskrevet af arbejdsgiveren, som regel må påregnes, at arbejdstageren vil blive tilkaldt?	Beskæftigelsesministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	09.03.21

C-365/19	Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg Begrunder artikel 30, stk. 6, i forordning (EU) 1307/2013 – eventuelt sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i den delegerede forordning (EU) 639/2014 – et retskrav på tildeling af betalingsrettigheder for ansøgningsåret 2016 for en ung landbruger også i tilfælde, hvor denne på grundlag af artikel 24 i forordning (EU) 1307/2013 allerede tidligere er blevet tildelt gratis betalingsrettigheder fra det nationale loft for 2015 svarende til sit daværende areal?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	10.03.21
C-941/19	Samohýl group Skal varer med betegnelsen »Bob Martin Clear 50 mg dråber til huden – Spot On til katte«, leveret i pipetter (0,5 ml), som indeholder det virksomme stof Fipronil (50 mg i hver pipette) og hjælpestofferne butylhydroxyanisol E320, butylhydroxytoluen E321, benzylalkohol og diethylenglykolmonethylether, tariferes i pos. 3004 eller i pos. 3808 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur?	Toldstyrelsen	Dom	10.03.21
C-13/20	Top System – Skal artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer fortolkes således, at den, der retmæssigt har erhvervet et edb-program, kan dekompile hele dette program eller en del af det, når denne dekompilering er nødvendig for, at den pågældende kan korrigere fejl ved programmets funktion, herunder når korrektionen består i at deaktivere en funktion, der forhindrer det pågældende program i at fungere korrekt? – Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, skal betingelserne i direktivets artikel 6 eller andre betingelser da desuden være opfyldt?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	10.03.21
C-57/19 P	Tempus Energy og Tempus Energy Technology mod Kommissionen (appel) Påstande: —Dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 15. november 2018, som blev meddelt Kommissionen den efterfølgende dag, i sag T-793/14, Tempus Energy Ltd og Tempus Energy Technology Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves. og —Påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014)5083 final af 23. juli 2014 om ikke at gøre indsigelser mod støtteordningen vedrørende kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige tages ikke til følge. Subsidiært: —Dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 15. november 2018, som blev meddelt Kommissionen næste dag, i sag T-793/14, Tempus Energy Ltd og Tempus Energy Technology Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling af det andet anbringende, der blev fremført i første instans. Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgerne i første instans at betale omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans og appellsagen.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	11.03.21
C-400/19	Europa-Kommissionen mod Ungarn —Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til Europa-Parlamentets og	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	11.03.21

	Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, idet det har begrænset fastsættelsen af priserne for salg af landbrugs- og fødevarer, særligt henset til § 3, stk. 2, litra u), i mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló, 2009. évi XCV. törvény (lov nr. XCV af 2009 om leverandørers forbud mod urimelig handelspraksis med hensyn til landbrugs- og fødevarer). —Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
C-66/20	Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Münster Skal artikel 2, stk. 1, litra c), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager – for så vidt angår den del, hvori det fastsættes, at som udstedelsesmyndighed kan også anses »enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i henhold til national ret«, idet efterforskningskendelsen dog i dette tilfælde »for den overføres til fuldbyrdelsesmyndigheden, efter en undersøgelse af dens overensstemmelse med betingelserne i henhold til dette direktiv for udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse, navnlig betingelserne i artikel 6, stk. 1, [skal] godkendes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten« – fortolkes således, at en medlemsstat kan bestemme, at en administrativ myndighed undtages fra kravet om at få den europæiske efterforskningskendelse godkendt af en judiciel myndighed, idet den førstnævnte myndighed kvalificeres som »judiciel myndighed som omhandlet i direktivets artikel 2«?	Justitsministeriet	GA	11.03.21
C-112/20	État belge Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, hvorefter medlemsstaterne, når de gennemfører direktivet, skal tage hensyn til barnets tarv, sammenholdt med samme direktivs artikel 13 og artikel 24 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de kræver, at der tages hensyn til barnets, en unionsborgers, tarv, selv når afgørelsen om tilbagesendelse udelukkende er truffet over for en forælder til barnet?	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	11.03.21
C-562/19 P	Kommissionen mod Republikken Polen m.fl. (appel) Påstande: —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 16. maj 2019 i de forenede sager T-836/16 og T-624/17, Republikken Polen mod Kommissionen, EU:T:2019:338 ophæves i sin helhed. —Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-836/16 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 5596 final af 19. september 2016 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure og om et påbud om ophør om anvendelse af den polske afgift i detailsektoren	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	16.03.21

	forkastes, og Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-624/17 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2018/160 af 30. juni 2017 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), iværksat af Polen til afgiften i detailsektoren og Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appellsagen. —Subsidiært, såfremt de to søgsmål ikke forkastes i deres helhed, hjemvises sagerne til Retten til fornyet afgørelse for så vidt angår de anbringender, der ikke blev truffet afgørelse om i første instans og afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i nærværende appel udsættes indtil vedtagelsen af den endelige afgørelse i sagen.			
C-488/19	Minister for Justice and Equality A. Does the Framework Decision apply to the situation where the requested person was convicted and sentenced in a third state but by virtue of a bilateral treaty between that third state and the issuing state, the judgment in the third state was recognised in the issuing state and enforced according to the laws of the issuing state? B. If so, in circumstances where the executing member state has applied in its national legislation the optional grounds for non-execution of the European arrest warrant set out in Article 4.1 and Article 4.7(b) of the Framework Decision, how is the executing judicial authority to make its determination as regards an offence stated to be committed in the third state, but where the surrounding circumstances of that offence display preparatory acts that took place in the issuing state?	Justitsministeriet	Dom	17.03.21
C-900/19	One Voice et Ligue pour la protection des oiseaux 1 - Skal bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 fortolkes således, at de er til hinder for, at medlemsstaterne tillader brug af midler, indretninger eller metoder til fangst eller drab, der selv minimalt og strengt midlertidigt, kan føre til bifangster? Hvilke kriterier skal der i givet fald – navnlig henset til andelen eller det begrænsede omfang af disse bifangster, til den omstændighed, at denne fangstmetode i princippet ikke er dødelig og til forpligtelsen til at sætte de arter, som er fanget utilsigtet, fri, uden at der forårsages alvorlig skade på dem – anvendes ved bedømmelsen af, om det kriterium om selektivitet, der er fastsat i disse bestemmelser, er opfyldt? 2 - Skal direktivet af 30. november 2009 fortolkes således, at formålet om at bevare brugen af metoder og midler til fuglejagt, som bygger på skik og brug, til rekreative formål – for så vidt som alle de andre betingelser, der i artikel 9, stk. 1, litra c), er fastsat for, at en sådan undtagelse finder anvendelse, er opfyldt – kan begrunde, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 9, stk. 1, hvilket således gør det muligt at fravige det princip om forbud mod disse jagtmetoder og -midler, der er fastsat i direktivets artikel 8?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	17.03.21

T-719/17	DuPont de Nemours m.fl. mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1496 af 23. august 2017 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet flupyr-sulfuron-methyl (herefter »FPS«) og om tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser for plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof (1), annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	17.03.21
T-69/18	Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe und CarePool Hannover mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2017) 7687 final af 23. november 2017 vedrørende statsstøtte SA.42268 (2017/E) — Tyskland statsstøtte til fremme af opgaver i forbindelse med velfærdspleje og SA.42877 (2017/E) — Tyskland CarePool Hannover GmbH annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Erhvervsministeriet	Dom	17.03.21
C-282/19	GILDA-UNAMS e.a. 1) Udgør den forskellige behandling udelukkende af undervisere i den katolske religion, såsom sagsøgerne, forskelsbehandling på grund af religion som omhandlet i [chartrets] artikel 21 og direktiv 2000/78/EF, eller udgør den omstændighed, at arbejdstageren kan fratages sit egnethedsbevis, en gyldig grund til, at undervisere i den katolske religion, såsom sagsøgerne, behandles forskelligt i forhold til de øvrige lærere, idet de førstnævnte ikke kan påberåbe sig nogen af de hindrende foranstaltninger i henhold til § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999 og er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP? 2) Såfremt det antages, at der foreligger direkte forskelsbehandling som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/78/EF på grund af religion (artikel 1) og som omhandlet i [chartret], hvilke midler kan den nationale ret da anvende for at ophæve konsekvenserne heraf, når der tages højde for, at alle andre lærere end undervisere i den katolske religion er blevet omfattet af det ekstraordinære ansættelsesprogram i lov nr. 107/15 og således har opnået fastansættelse på grundlag af tidsbegrænsede kontrakter, og skal den nationale ret navnlig fastslå, at der foreligger et tidsbegrænset ansættelsesforhold mellem sagsøgerne og det sagsøgte ministerium? 3) Skal § 5 i den rammeaftale, som er opført som bilag til direktiv 1999/70/EF, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den omhandlede, i henhold til hvilken de almindelige retsregler, der regulerer ansættelsesforhold og sanktionerer misbrug hidrørende fra flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter ved automatisk ændring af den tidsbegrænsede kontrakt til en tidsbegrænset kontrakt, hvis ansættelsesforholdet fortsætter ud over en nærmere bestemt dato, ikke finder anvendelse inden for skolesektoren, med særlig henvisning til undervisere i den katolske religion, således at det er tilladt at gøre brug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter på ubestemt tid, og kan især behovet for aftale med stiftsbiskoppen udgøre en gyldig grund som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, litra a), eller skal den	Beskæftigelsesministeriet Økonomistyrelsen	GA	18.03.21

	omhandlede situation derimod opfattes som forskelsbehandling, som er forbudt i henhold til [chartrets] artikel 21? 4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende, er det da i medfør af [chartrets] artikel 21, § 4 i den rammeaftale, som er opført som bilag til direktiv 1999/70/EF, og/eller artikel 1 i direktiv 2000/78/EF tilladt at se bort fra bestemmelser, som er til hinder for automatisk ændring af den tidsbegrænsede kontrakt til entidsbegrænset kontrakt, hvis ansættelsesforholdet fortsætter ud over en nærmere bestemt dato?			
C-388/19	Autoridade Tributária e Aduaneira Skal bestemmelserne i artikel 12, 56, 57 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab [nu artikel 18, 63, 64 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde] fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i denne sag omhandlede (artikel 43, stk. 2, i lov om beskatning af fysiske personers indkomst, vedtaget ved lovdekret nr. 442-A/88 af 30.11.1988, som affattet ved lov nr. 109-B/2001 af 27.12.2001), med de ændringer, som er indført ved lov nr. 67-A/2007 af 31. december 2007 ved indsættelsen af stk. 7 og 8 (nu stk. 9 og 10) i lovens artikel 72, med henblik på at muliggøre, at avancer ved salg af fast ejendom beliggende i en medlemsstat (Portugal) foretaget af en person, som er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat (Frankrig), efter valg ikke pålægges en større skattebyrde end den, der for samme form for transaktion ville blive pålagt avancer, som realiseres af en person, der er hjemmehørende i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende?	Skatteministeriet	Dom	18.03.21
C-848/19 P	Tyskland mod Polen (appel) Påstande: —Rettens dom af 10. september 2019 i sag T-883/16 ophæves. —Sag T-883/16 hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. —Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.	Energistyrelsen	GA	18.03.21
C-930/19	État belge Emne: Forskelsbehandling ift. retten til fortsat ophold for familiemedlemmer, der er ofre for vold i hjemmet, afhængigt af, om de er familiesammenført med en EU-borger (efter 2004/38/EF) eller med en tredjelandsstatsborger, der har opholdsret i en MS (efter 2003/86/EF). Spørgsmål: Tilsidesætter artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den bestemmer, at skilsmisse, omstødelse af ægteskabet eller ophør af det registrerede partnerskab ikke betyder, at familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, mister deres ret til ophold – navnlig når der foreligger en særlig vanskelig situation, og ægtefællen eller partneren f.eks. har været udsat for vold i hjemmet, mens ægteskabet eller det registrerede partnerskab stadig bestod – men udelukkende på den betingelse, at de pågældende kan	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	22.03.21

	godtgøre, at de er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller at de råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at deres ophold ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og at de har en sygeforsikring i værtsmedlemsstaten, der dækker alle risici, eller at de i værtsmedlemsstaten har status som familiemedlem til en person, der opfylder disse krav, mens artikel 15, stk. 3, i Rådets direktiv 2004/38/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, der indeholder den samme mulighed for at bevare en opholdsret, ikke gør denne opholdsret betinget af, at dette krav er opfyldt?			
C-771/19	NAMA e.a. 1. a) Skal artikel 1, stk. 3, artikel 2, stk. 1, litra a) og b), samt artikel 2a, stk. 2, i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT 1992, L 76), læst i lyset af Fastwebdommen (C-100/12), PFE-dommen (C-689/13), dommen Archus og Gama (C-131/16) samt Lombardi-dommen (C-333/18), fortolkes således, at de er til hinder for en national retspraksis, hvorefter den udelukkede tilbudsgiver – såfremt den ordregivende enhed ikke i den afsluttende fase for tildeling af kontrakten, men i en tidligere fase i udbudsproceduren (eksempelvis fasen for undersøgelse af de tekniske bud) træffer beslutning om at udelukke en tilbudsgiver og derimod give en anden berørt aktør (konkurrent) adgang til deltagelse – for det tilfælde, at den kompetente ret forkaster tilbudsgiverens anmodning om udsættelse [af AEPP's afgørelse] for så vidt angår den del, hvor han udelukkes fra udbudsproceduren, opretholder en søgsmålsinteresse i, ved samme anmodning om udsættelse, at opnå udelukkelsen af den anden tilbudsgiver ved alene at gøre gældende, at sidstnævnte er blevet givet adgang til deltagelse i strid med princippet om ligebehandling af bud? b) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende, skal ovennævnte bestemmelser da fortolkes således, at den udelukkede tilbudsgiver i lyset af ovenstående, ved anmodningen om udsættelse, kan påberåbe sig enhver form for mangel ved konkurrentens deltagelse i udbudsproceduren, dvs. også fremsætte indsigelse mod andre bestemte uregelmæssigheder i konkurrentens bud end dem, på grund af hvilke tilbudsgiverens bud er blevet udelukket, først og fremmest med henblik på dels at opnå en suspension af udbudsproceduren og af tildelingen af kontrakten til konkurrenten, ved en foranstaltning, der burde træffes i en efterfølgende fase i proceduren, dels – såfremt der på et senere tidspunkt gives medhold i hovedsøgsmålet (anmodning om annullation) – at opnå udelukkelsen af denne konkurrent, unkladelse af kontraktens tildeling og eventuelt, af denne grund, iværksættelse af en ny udbudsprocedure, hvori den udelukkede tilbudsgiver kann deltage? 2. Er det for besvarelsen af det foregående spørgsmål relevant, at adgang til foreløbig (men også endelig) domstolsbeskyttelse er betinget af, at det nationale uafhængige organ med kompetence til at behandle	Erhvervsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Energistyrelsen	Dom	24.03.21

	administrative klager først har givet afslag på klagen, herunder i lyset af konklusionerne i dommen <i>Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich (C- 355/15)</i>? 3. Er det for besvarelsen af det første spørgsmål relevant, at såfremt den udelukkede tilbudsgiver gives medhold i klagepunkter vedrørende konkurrentens deltagelse i udbudsproceduren, (a) er det ikke muligt at iværksætte en ny udbudsprocedure, eller at (b) klageren som følge af grunden til sin udelukkelse ikke kan deltage i den eventuelle nye udbudsprocedure?			
C-950/19	Patenti- ja rekisterihallituksen tilintarkastuslautakunta 1. Skal artikel 22a, stk. 1 (indføjet ved direktiv 2014/56/EU), i direktiv 2006/43/EF fortolkes således, at en ledende revisionspartner påtager sig en stilling af den i dette stykke nævnte art, når ansættelseskontrakten indgås? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 22a, stk. 1, fortolkes således, at en ledende revisionspartner påtager sig en stilling af den i dette stykke nævnte art, når arbejdet i den pågældende stilling indledes?	Erhvervsstyrelsen	Dom	24.03.21
T-282/19	Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios ((Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927) Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale omkostningerne afholdt af den part, der har fremsat ugyldighedsbegæringen.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	24.03.21
C-501/18	Balgarska Narodna Banka 1. Følger det af EU-rettenes ækvivalensprincip og effektivitetsprincip, at en national ret er forpligtet til ex officio at kvalificere et søgsmål som anlagt på grund af en medlemsstats manglende opfyldelse af en forpligtelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), såfremt søgsmålet vedrører medlemsstatens ansvar uden for kontraktforhold for skader hidrørende fra en tilsidesættelse af EU-retten, som en myndighed i en medlemsstat angiveligt har forårsaget, og – artikel 4, stk. 3, TEU ikke udtrykkeligt er anført som retsgrundlag i stævningen, men det fremgår af anbringenderne, at skaden gøres gældende på grund af tilsidesættelse af EU-retlige bestemmelser, – erstatningskravet støttes på en national bestemmelse om statens ansvar for skader, der er opstået i forbindelse med udøvelsen af administrative aktiviteter, idet dette ansvar ikke afhænger af culpa og udløses under følgende betingelser: en ulovlig retsakt, en myndigheds eller en ansats retsstridige handling eller undladelse i forbindelse med eller i anledning af udøvelsen administrative aktiviteter, opstået økonomisk eller ikke-økonomisk skade, og direkte og umiddelbar årsagsforbindelse mellem skaden og myndighedens retsstridige adfærd,	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	25.03.21

	– retten i henhold til medlemsstatens lovgivning ex officio skal fastlægge retsgrundlaget for statens ansvar for de retslige myndigheders aktiviteter på grundlag af de omstændigheder, hvorpå søgsmålet støttes? 2. Følger det af 27. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), at en henstilling, der er udstedt på grundlag af forordningens artikel 17, stk. 3, hvori det konstateres, at en medlemsstats centralbank har overtrådt EU-retten i forbindelse med fristerne for udbetalingen af de garanterede indskud til indskyderne i det pågældende kreditinstitut, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede: – giver indskyderne i dette kreditinstitut ret til at påberåbe sig henstillingen ved en national ret med henblik på at begrunde et erstatningssøgsmål vedrørende den pågældende tilsidesættelse af EU-retten, når man tager hensyn til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds udtrykkelige beføjelse til at fastslå, at EU-retten er blevet overtrådt, og når man tager i betragtning, at indskyderne ikke er adressater for henstillingen og heller ikke kan være det, og at henstillingen ikke har direkte retsvirkninger for dem, – det med hensyn til betingelsen gælder, at den overtrådte bestemmelse skal fastsætte klare og ubetingede forpligtelser, når man tager i betragtning, at artikel 1, nr. 3, afsnit i), i [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 94/19/EF [af 30. maj 1994] om indskudsgarantiordninger, når den fortolkes sammenholdt med 12. og 13. betragtning til dette direktiv, ikke indeholder allelementer, der er nødvendige for at fastsætte en klar og ubetinget forpligtelse for medlemsstaterne, og ikke giver indskyderne umiddelbare rettigheder, samt under hensyntagen til det forhold, at dette direktiv blot fastsætter en minimumsharmonisering, der ikke omfatter de holdepunkter, på grundlag af hvilke det skal konstateres, at disses indskud er indisponible, og at henstillingen ikke er begrundet med andre klare og ubetingede EU-retlige bestemmelser, herunder bl.a. vurderingen af den manglende likviditet og den umiddelbart manglende udsigt til udbetaling, en eksisterende forpligtelse til at træffe foranstaltninger til tidlig indgriben og til at videreføre driften af kreditinstituttet, – henset til genstanden, indskudsgarantien, og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds beføjelse til at udstede henstillinger vedrørende indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning [...]nr. 1093/2010, er gyldig i forhold til den nationale centralbank, der ikke har nogen forbindelse til den nationale indskudsgarantiordning og ikke er en kompetent myndighed i henhold til denne forordnings artikel 4, nr. 2, afsnit [iii])?			
C-165/19 P	Slovak Telecom mod Kommissionen (appel) Påstande: —Rettens dom ophæves helt eller delvist. —Afgørelsen annulleres helt eller delvist. —Subsidiært annulleres eller nedsættes de ST pålagte bøder yderligere. —Kommissionen tilpligtes at betale alle omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag og sagen for Retten.	Erhvervsstyrelsen	Dom	25.03.21

C-565/19 P	Armando Carvalho m.fl. mod Europa-Parlamentet m.fl. (appel) Påstande: —Den appellerede kendelse ophæves. —Sagen fremmes til realitetsbehandling. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling af annullationspåstanden. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling af påstanden om Unionens ansvar uden for kontraktforhold. —De appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	25.03.21
C-598/19	Conacee Skal artikel 20 i direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud fortolkes således, at den subjektive rækkevidde af den i bestemmelsen omhandlede reservering ikke kan begrænses på en sådan måde, at virksomheder eller økonomiske aktører, som opfylder kravet om, at mindst 30% af deres ansatte er handicappede personer, og som forfølger formålet eller målet om social og faglig integration af disse personer, udelukkes fra dens anvendelsesområde ved fastsættelse af yderligere krav vedrørende de pågældende aktørers stiftelse, art og formål, deres virksomhed eller investeringer eller krav af anden art?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	25.03.21
C-21/20	Balgarska natsionalna televizija 1) Kan en public service-tv-stations levering af audiovisuelle medietjenester til seerne anses for en ydelse leveret mod vederlag som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF, når den finansieres af staten i form af tilskud, idet seerne ikke betaler gebyrer for transmissionen, eller udgør den ikke en ydelse leveret mod vederlag i denne bestemmelses forstand og er ikke omfattet af dette direktivs anvendelsesområde? 2) Såfremt svaret herpå er, at public service-tv-stationers audiovisuelle medietjenester til seerne er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF, skal det da lægges til grund, at det drejer sig om fritagne leveringer som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra q), og er en national bestemmelse lovlige, som fritager denne aktivitet alene på grund af det modtagne statstilskud, som public service-tv-stationen modtager, uanset om denne virksomhed også er kommerciel? 3) Er en praksis, som gør retten til fradrag af indgående moms for erhvervelser afhængig af ikke alene anvendelsen af erhvervelserne (til afgiftspligtig eller ikke afgiftspligtig virksomhed), men også af finansieringen af disse erhvervelser, nemlig for det første af egne indtægter (reklameydelse m.v.) og for det andet af statstilskud, og som kun indrømmer ret til fradrag for erhvervelser, der er finansieret ved egne indtægter, og ikke for dem, der er finansieret ved statstilskud, idet der kræves en afgrænsning af disse, tilladt i henhold til artikel 168 i direktiv 2006/112/EF? 4) Såfremt det lægges til grund, at public service-tv-stationers virksomhed består af afgiftspligtige og fritagne leveringer, og under hensyntagen til den blandede finansiering af disse: Hvilket omfang har fradragsretten for disse erhvervelser, og hvilke kriterier skal der anvendes ved fastsættelsen?	Skatteministeriet	GA	25.03.21

C-22/20	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige Påstande: — Det fastslås, at Kongeriget Sverige har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, idet det ikke har meddelt Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige, for at denne kan bedømme rigtigheden af det anførte om, at byområderne Habo og Töreboda opfylder kravene i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (1). — Det fastslås, at Kongeriget Sverige har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 4, sammenholdt med artikel 10 og 15, i direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at spildevand fra byområderne Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors og Tännaldalen før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning i overensstemmelse med direktivets krav. — Det fastslås, at Kongeriget Sverige har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 5, sammenholdt med artikel 10 og 15, i direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at spildevand fra byområderne Borås, Skoghäll, Habo og Töreboda før udledningen renses mere vidtgående end beskrevet i direktivets artikel 4 i overensstemmelse med samme direktivs krav. — Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	25.03.21
C-65/20	KRONE – Verlag Skal artikel 2, sammenholdt med artikel 1 og 6, i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar fortolkes således, at også et fysisk eksemplar af et dagblad, som indeholder et fagligt ukorrekt sundhedstip, der forårsager skade på helbredet, hvis det følges, skal anses for et (defekt) produkt?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	25.03.21
C-144/20	LatRailNet 1) Skal artikel 56, stk. 2, i direktiv [2012/34] fortolkes således, at den giver tilsynsorganet beføjelse til på eget initiativ at vedtage en afgørelse, hvorved den virksomhed, der udøver jernbaneinfrastrukturforvalterens væsentlige funktioner, der er nævnt i dette direktivs artikel 7, stk. 1, pålægges at indføre bestemte ændringer, som ikke vedrører forskelsbehandling af ansøgerne, i bestemmelser om beregningen af afgifterne for brug af infrastrukturen (afgiftsordning)? 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, har tilsynsorganet da beføjelse til ved nævnte afgørelse at fastsætte de betingelser, som disse ændringer skal indebære, f.eks. ved at pålægge en forpligtelse til fra kriterierne til fastsættelse af afgifterne for brug af infrastrukturen at udelukke tidligere planlagte omkostninger, der dækkes af statsbudgettet eller af de lokale myndigheders budgetter, som passagertransportvirksomhederne ikke kan dække med indtægter fra transporten? 3) Skal artikel 32, stk. 1, i direktiv [2012/34] fortolkes således, at den forpligtelse, som medlemsstaterne i denne bestemmelse pålægges til at sikre jernbanemarkedssegmenterne størst mulig konkurrenceevne ved at fastsætte tillæg, der finder anvendelse på afgifterne for brug af infrastrukturen, også finder anvendelse på	Transport – og Boligministeriet	GA	25.03.21

	fastsættelsen af afgifterne for brug af infrastrukturen på de markedssegmenter, hvor der ikke findes konkurrence, f.eks. da transporten på det pågældende markedssegment kun udføres af et enkelt jernbaneselskab, som er blevet tildelt den i artikel 2, litra f), i forordning nr. 1370/2007 omhandlede eneret til at udføre transport i dette markedssegment?			